

10. Capitel.

Om præsters Embede med Lig

2-10-1. Præsterne skulle kaste Jord paa de Døde, naar de ere hensatte, eller i Jorden nedsatte, og dersom de have Stunder, og ere bedne derom, skulle de (paa Prædikestoelen) holde een Prædiken og Formaning af Guds Ord til Folket, (og hvis dennem derfor godvilligen givis, maa de anamme, enten de ere Kiøbstæd- eller Landsbye-Præster; Men ingenlunde maa de nogen forrekskrive, hvad, eller hvormeget, de ville have, under deris Kalds Fortabelse. For Jorden alleene at paakaste maa de intet tage paa Landsbyerne.)

11. Capitel.

Om Præsters Liv og Levnet, Forseelser og Bøder

2-11-9. Præsterne skulle ingen Kiøbmandskab bruge, uden med hvis hiemme hos dem selv avlis og gøres: Meget mindre skulle de holde noget Drikkehuus, eller selge, enten Øl, eller Brændevin.

15. Capitel.

Om dægne og Substitutter

2-15-5. De skulle Aften og Morgen ringe Bede- og Fred-Klokken; Men hvor ingen Sædedægn, eller Substitut, er, skulle enten Sognemændene selv skiftis til det at forrette, eller samtlig handle med een, som det kand gjøre.

16. Capitel.

Om Provster

2-16-11. De skulle aarligen møde til de bestemte Provstemoder, (og, naar de hiemkomme, skulle de forsamle hver sine Herretspræster, og meddeele dem hvis paa Provstemodet forhandlet er).

17. Capitel.

Om Superintendenterne, som ere de rette Bisper i Kirkerne

2-17-1. I hvert Stigt skal være een Superintendent, som Kongen dertil beskikker og stadfæster, som skal have alle Provster, Præster, (Sko-

letienere, Dægne og Substituter,) under sig, og holde dem til at gjøre deris Embede, og see til, at alting gaar skikkeligen og ret til, som her befalis.

2-17-2. Hand skal til Embedet indviis (af Superintendenten i Sædland i Kongens Residentz-Stad Kiøbenhavn i vor Frue Kirke udj Provstens og fem, eller sex, Præsters Overværelse, paa een Søndag, eller anden Højtids-Dag, før end Prædiken begyndis, for Alteret, med sædvanlige Ceremonier; Men Superintendenten i Sædland skal indviis af den Superintendent, som næst hos er boendis).

2-17-5. Superintendentterne skulle lære andre den hellige Skrift, prædike Guds Ord for Folket, ikke alleeniste i Byen der som de boe, men ogsaa over det heele Stigt, hvor som helst de komme.

2-17-15. Superintendentterne maa ingen til noget Præstekald forskrive, eller sig dermed befatte, før end Personen af den, som Rettighed haver at kalde, blive hannem tilsent at overhøris; Ej heller maa de nogen til Embedet indvie, uden hand Kaldsbrev fra den, der Rettigheden haver, (og sit lovlig Testimonium fra Universitetet fremviser.)

22. Capitel.

Om Kirkernis Tilsyn, Indkomster, Udgifter, Bygning

2-22-40. Klokkerne paa Landsbyen maa ikke brugis til at ringe til Gadestævne, Gilde, eller andet saadant; (De maa ej heller ringis, naar nogen dør, før end Liget skal begravis, og da ej heller længre, end een Time i det højeste).

2-22-74. Kirkens Fortog maa ingen bruge, indhegne, eller Bygning paasette, uden Kirkens Forsvars Bevilning, og Kirken faar sin Rettighed deraf.

3. BOG.

OM VERDSLIG- OG HUUSSTAND

19. Capitel.

Om Tienietefolk paa Landet og i Kiøbstæderne, Inderster og Løsgængere

3-19-1. [Tienestefolk maa ej med deris Forseelse føre deris Husbond Skade paa, men de bør selv at lide for hvis de brut have.]

3-19-2. End giver Husbond sin Tiener, eller anden, Fuldmagt paa sine Vegne at forrette no-